

РЕШЕНИЕ

№ 3396

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 28.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **769** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 69, ал. 9 от Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и на изделия и технологии с двойна употреба (ЗЕКПСОИТДУ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], подадена от управителя П. П. П., срещу Решение от 17.12.2019 г. на Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение при Министерство на икономиката. С оспореното решение административният орган е отнел на жалбоподателя разрешение за трансфер № 017133/18.07.2019 г. на основание чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗЕКПСОИТДУ, във връзка с ДП № 22/2019 г., пр. пр. № 2667/2019 г. на Районна прокуратура [населено място], за престъпление по чл. 233, ал. 1 от НК.

Жалбоподателят оспорва административния акт като релевира доводи за неговата незаконосъобразност. Твърди, че решението е немотивирано и на второ място неправилно, тъй като не е налице извършване на дейност, която да не съответства на условията, определени в издаденото разрешение. Представените документи напълно съответствали на превозваната стока, а превозваната стока притежавала всички необходими сертификати за произход, разрешителни и лицензи за превоз. В тази връзка счита, че дружеството не е извършило никакви нарушения по експорта на резервни части, но въпреки това действието на индивидуалното разрешение за трансфер на продукти, свързани с отбраната за [фирма], Република Ч. (T. D. I. L..) № 017133/18.07.2019 г. било първоначално спряно за срок от 60 дни, а с процесното

решение е било окончателно отнето, въз основа на образувано ДП. Моли съда, същото да бъде отменено и Междуведомствената комисия за Експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение да бъде задължена да върне разрешение за трансфер на продукти, свързани с отбраната с № 017133/18.07.2019 г., издадено на [фирма].

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Р., който поддържа жалбата. Допълнителни съображения за основателността на жалбата излага в представени писмени бележки. Претендират се разноси по представен списък.

Ответникът - Междуведомствената комисия за Експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение, редовно уведомени, се представляват от юрк. К., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Счита, че решението на комисията е правилно и законосъобразно. Базирано е на две постъпили писма, първоначално за спиране на разрешението и удостоверението от ДАНС, впоследствие за отнемане на лиценза и удостоверенията, за да се защити държавния интерес и националната сигурност. В представен писмен отговор от 13.05.2020 г. излага подробни съображения, касаещи основателността на жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Административен съд София - град, Второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

От доказателствата по делото се установява, а и не се спори между страните, че в полза на [фирма] е издаден лиценз за износ и внос на продукти, свързани с отбраната № 03.09-38-1/11.04.2018 г., изм. № 1/01.07.2019 г., издаден на 01.07.2019 г., валиден до 11.04.2023 г.; Удостоверение за регистрация на трансфер на продукти, свързани с отбраната № 03.09-38-5/11.04.2018 г., изм. № 1/01.07.2019 г., издадено на 01.07.2019 г., валидно до 11.04.2023 г. и Удостоверение за регистрация за брокерска дейност с продукти, свързани с отбраната № 03.09-38-3/11.04.2018 г., изм. № 1/01.07.2019 г., издадено на 01.07.2019 г., валидно до 11.04.2023 г.; Индивидуално разрешение за трансфер на продукти, свързани с отбраната № 017133/18.07.2019 г. и Удостоверение за трансфер № 001733/10.07.2019 г.

Видно от Договор № БМ_409360103009 от 12.06.2019 г. (л. 335 – 341), [фирма] – С. като купувач и [фирма] като продавач, са сключили договор за изкупуване на резервни части за бронетанкова техника, описани в Спецификация на необходими резервни части за танк Т-72 за доставка – Приложение № 1 към договора.

По силата на Договор № 190625.1-II, сключен с „Т. D. I.“ Л. Ч., [фирма] е следвало да изнесе в Република Ч. процесните резервни части за танкове Т-72.

Договорите са сключени за общо 30 броя комплекти употребявани резервни части за танк Т-72, като е предоставено възможност трансферите да се извършват на партиди.

С Уведомление от 03.10.2019 г., подадено от [фирма], Началника на РУ на МВР – [населено място] е бил уведомен, че на 05.10.2019 г. по сключения Договор № 190625.1-II за доставка на резервни части за танкове Т-72 между [фирма] и „Т. D. I.“ Л. от Република Ч. в република България ще пристигне микробус – марка, модел, рег. № и име на шофьор, заедно с резервните части с крайна дестинация [населено място] – „Терем – Т.“ и на 09.10.2019 г. камионът ще напусне България по обратния маршрут с употребявани резервни части за танк Т-72 по същия договор № 190625.1-II.

На 08.10.2019 г. в 00:05 часа в района на ГКПП В., е била извършена проверка от

мобилен екип по предотвратяване на митнически и акцизни нарушения на излизащ от страната в посока Румъния, с крайно направление Ч., товарен микробус марка „Мерцедес“ с рег. № 3М60876, собственост по регистрационен талон на S. S.R.O, превозващ употребявани резервни части за танкове Т-72 от България за Ч., като от шофьора на товарния автомобил е била представена товарителница, фактура и разрешително за трансфер. В резултат на проверката, за която е изготвен Протокол № 19BG9951H046022/08.10.2019 г., е било установено, че превозваната стока е военна продукция, подлежаща на разрешителен режим, за което е уведомена ДАНС, които да установят дали превозваното съответства на представеното разрешително. Проверката е приключила в 01:00 часа. В периода от 00:35 часа до 03:30 часа от разследващ полицаи към ОД на МВР-В. е бил съставен протокол за претърсване и изземване, чрез който превозваните резервни части са били иззети, като разследващия орган мотивирал това свое действие с Докладна записка рег. № ВД-31-1071/08.10.2019 г. на ТДНС, в която са отчетени постъпили данни за извършен нерегламентиран превоз на танкови мерници, при „танков прицел“, далекомер и пр., както и че същият е извършен без съответно издадено разрешително за износ от страната.

Видно от протокол за доброволно предаване от 08.10.2019 г. от лицето П. П. П. – управител на [фирма] са предоставени документи, имащи отношение по ДП № 3683М-235/2019 г. на РУ – В., а именно: 1. Копие на уведомление от [фирма] до Началника на РУ-Т.; 2. Копие на Договор № № БМ_409360103009 от 12.06.2019 г. между [фирма] – С. и [фирма]; 3. Копие на сключен Договор № 190625.1-II, оформен на английски език, сключен между [фирма] и „Т. Д. I.“ Л. Ч.; 4. Копие на декларация за произход от [фирма] – С.; 5. Копие на приложение към Договор № 190625.1-II – пакинг лист; 6. Копие на сертификат за внос с № 001540; 7. Копие на декларация от краен потребител от „Т.“ от 15.07.2019 г., издадена в [населено място]; 8. Копие на експорт – лиценз, издаден от чешкото правителство с индивидуален № U[EИК]; 9. Копие на лиценз за внос и износ на продукти, свързани с отбраната; 10. Копие на лиценз за регистрация за брокерска дейност с продукти, свързани с отбраната; 11. Копие на удостоверение за регистрация за трансфер на продукти, свързани с отбраната; 12. Копие на индивидуално разрешение за трансфер на продукти, свързани с отбраната № 017133/18.07.2019 г. и 13. Копие на удостоверение за трансфер № 001733/10.07.2019 г.

С молба вх. № 2667/09.10.2019 г. подадена до Районна прокуратура – [населено място], пълномощник на [фирма] е възразил срещу тази констатация и е направил искане за връщане на иззетите резервни части, като с молбата са представени и горепосочените документи, описани в Протокол за доброволно предаване от 08.10.2019 г.

С писмо рег. № 12-00-1369/31.10.2019 г. ДАНС е отправило искане до министъра на икономиката и Председателя на Междуправителствена комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение, на основание чл. 61, ал. 1, т. 4 от ЗЕКПСОИТДУ, да бъде спряно действието на Индивидуално разрешение за трансфер № 017133/18.07.2019 г., Удостоверение за трансфер № 001664/31.05.2019 г. и Удостоверение за трансфер № 001733/10.07.2019 г. за срок от 60 дни, поради необходимост от извършване на допълнителни проверки.

Във връзка с постъпилото писмо от ДАНС, Междуправителствена комисия с Решение от 31.10.2019 г. първоначално спира действието за срок от 60 дни на валидно разрешение за трансфер на продукти, свързани с отбраната № 017133/18.07.2019 г.,

издадено на името на [фирма] – [населено място], както и дружеството да бъде информирано да преустановени всякакви действия по удостоверения за трансфер № 001664/31.05.2019 г. и № 001733/10.07.2019 г.

Срещу така постановеното Решение от 31.10.2019 г. на Междуведомствената комисия, е постъпило възражение рег. № 26.Б-382 от 06.11.2019 г. от [фирма], в което е заявено искане за отмяна на решението на Комисията, като на свое редовно заседание, провело се на 28.11.2019 г. Междуведомствената комисия го е разгледала и го е приела за сведение.

С писмо рег. № 12-00-1578/13.12.2019 г. ДАНС е отправило искане до министъра на икономиката и Председателя на Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение, на основание чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗЕКПСОИТДУ, да бъдат отнети издадените на [фирма] Индивидуално разрешение за трансфер № 017133/18.07.2019 г., Удостоверение за трансфер № 001664/31.05.2019 г. и Удостоверение за трансфер № 001733/10.07.2019 г., предвид това, че във връзка с посочените разрешение и удостоверения, в Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура – [населено място], се води ДП № 22/2019 г., пр. пр. № 2667/2019 г. на Районна прокуратура – [населено място], за престъпление по чл. 233, ал. 1 от НК.

По делото, но не и пред административния орган, е представено и Постановление рег. № 701 от 17.12.2019 г. на Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура – В., съгласно което ДП е образувано във връзка с транспортиране и с направен опит за изнасяне през границата на Република България от дружеството [фирма], без съответен лиценз, регистрация или разрешение на седем броя комплекти танков мерник за танк Т-72.

На свое редовно заседание на 17.12.2019 г. Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение е взела решение да отнеме Индивидуално разрешение за трансфер на продукти, свързани с отбраната за „Т. Д. I.“ Л. Ч. с № 017133/18.07.2019 г., на основание чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗЕКПСОИТДУ.

Решението е получено от жалбоподателя на 30.12.2019 г. на електронния адрес на дружеството.

По делото е допусната и приета без възражения от страните съдебно-техническа експертиза със задача да се установи задържаните резервни части втора употреба, описани в Протокол № 19BG9951H046022/08.10.2019 г., съответстват ли на издаденото индивидуално разрешение за трансфер на продукти, свързани с отбраната с № 017133/18.07.2019 г. за „Т. Д. I.“ Л. Ч., издадено на [фирма]. В заключението си вещото лице посочва, че задържаните/иззети от МВР – В. на 08.10.2019 г. с „Протокол от 08.10.2019 г. за претърсване и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение“, резервни части за танк Т-72, съответстват на описаните в издаденото Индивидуално разрешение за трансфер на продукти, свързани с отбраната с № 017133/18.07.2019 г.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, предвид датата на която управителят на [фирма] е уведомен за решението на Междуведомствената комисия за Експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение по електронен път – 30.12.2019 г. и датата на депозиране на жалбата пред АССГ чрез Междуведомствената

комисия за Експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение - 13.01.2020 г., т. е. в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – Междуведомствената комисия за Експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово, в рамките на предоставените й правомощия, съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗЕКПСОИТДУ. Съставът на Междуведомствената комисия за Експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение е определен, в съответствие с разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за експортния контрол на продукти, свързани с отбраната, и на изделия и технологии с двойна употреба /ППЗЕКПСОИТДУ/. Съгласно чл. 46, ал. 2 от ППЗЕКПСОИТДУ, заседанията на междуведомствената комисия са редовни, ако на тях присъстват не по-малко от две трети от членовете ѝ. Видно от приложените по делото писмени доказателства на проведеното на 17.12.2019 г. заседание са присъствали председателя и 6 члена от общо 7, като всички присъстващи са гласували „за“ предложението за отнемане на разрешение за трансфер № 017133/18.07.2019 г., т. е. решението е взето при спазване на изискуемия кворум и с необходимото мнозинство - не по-малко от две трети от членовете ѝ.

Актът е в предписаната от закона форма, но липсват изложени мотиви. Решението е издадено във връзка с получено писмо от ДАНС с искане до министъра на икономиката и Председателя на Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение, на основание чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗЕКПСОИТДУ, да бъдат отнети издадените на [фирма] Индивидуално разрешение за трансфер № 017133/18.07.2019 г., Удостоверение за трансфер № 001664/31.05.2019 г. и Удостоверение за трансфер № 001733/10.07.2019 г., предвид това, че във връзка с посочените разрешение и удостоверения, в Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура – [населено място], се води ДП № 22/2019 г., пр. пр. № 2667/2019 г. на Районна прокуратура – [населено място], за престъпление по чл. 233, ал. 1 от НК. В конкретния случай, независимо от обстоятелството, че административния орган при отнемането на разрешение за трансфер № 017133/18.07.2019 г. се е позовал на чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗЕКПСОИТДУ, както и на ДП № 22/2019 г., пр. пр. № 2667/2019 г. на Районна прокуратура – [населено място], за престъпление по чл. 233, ал. 1 от НК, не са посочени никакви фактически основания и не са наведени каквито и да било твърдения дори, че отнемането на посоченото разрешение за трансфер е извършено, за да се предотврати евентуален нерегламентиран трансфер по него, поради извършени дейности от [фирма], които не съответстват на условията определени в издаденото разрешение. Наличието на неприключило ДП не е предпоставка за отнемането на посоченото разрешение за трансфер, тъй като то се води срещу неизвестен извършител и по същото се извършва предварителна проверка от следствения орган, като няма доказана констатация за извършено нарушение, следователно не е категорично доказано, че дружеството-жалбоподател извършва дейност, която не съответства на условията, определени в издаденото разрешение.

В атакувания индивидуален административен акт не са изложени съображенията на административния орган защо е постановил

административен акт точно с такова съдържание. Наличието на мотиви (единство от фактически и правни основания) представлява задължителна част от индивидуалния административен акт. Мотивите дават възможност на страната да избере защитни средства и да изгради защитата си. Мотивировката на акта представлява една от гаранциите за неговата законосъобразност. Наличието на мотиви дава възможност на страните да се запознаят какви са съображенията на административния орган да издаде или откаже издаването на искания административен акт, както и позволява на страната да избере съответните правни средства, за да защити интересите си. От друга страна, наличието на мотиви в административния акт улеснява контрола за законосъобразността и правилността на акта, който контрол се осъществява при обжалването му пред съда и допринася за разкриване на евентуално допуснати закононарушения. В случаите на контрол на въпроси, решени по целесъобразност, това позволява да бъде извършена проверка дали не са надхвърлени рамките на предоставената на административния орган оперативна самостоятелност.

Вярно е, че се допуска мотивите на конкретен административен акт да не са инкорпорирани в него, а в обстоятелствената част на този акт да се съдържа препращане към други документи, в които са изложени мотивите към акта и които документи представляват част от преписката по издаването му и са съставени преди издаването на самия индивидуален административен акт. В оспореното решение издателят не се е позовал на други документи. Напротив, едва в съдебното производство и то по инициатива на жалбоподателя са представени доказателства за образуваното досъдебно производство и предприетите по него действия. В конкретния случай административният орган е нарушил и правилото на чл. 35 от АПК да прецени всички документи и относими обстоятелства, както и да обсъди обясненията и възраженията на заинтересованата организация преди да се произнесе със съответния акт. След като в оспорвания акт липсват мотиви и е допуснато съществено нарушение на закона, оспореното решение следва да бъде отменено като незаконно на това самостоятелно основание /чл.146, т.2 от АПК/.

От изложеното в мотивите на оспорения акт, както и от приложената по делото административна преписка, не се доказва, че дружеството е извършило действия, които противоречат на определения в чл.63, ал. 1, т. 2 от ЗЕКПСОИТДУ. В тази връзка следва да се има предвид, че по делото не са ангажирани, каквито и да било писмени доказателства, от които да е видно, че дружеството [фирма] е извършило нерегламентиран превоз, чрез трето лице, на седем броя комплекти танкови мерници – далекомери, квантови, за танк Т-72 и пр., без съответно издадено разрешително, както и не е налице извършване на дейност, която да не съответства на условията, определени в издаденото разрешение за трансфер № 017133/18.07.2019 г. Видно и от приетата без възражения от страните СТЕ, задържаните/иззети резервни части за танк Т-72, описани с Протокол № 19BG9951H046022/08.10.2019 г., съответстват на издаденото индивидуално разрешение за трансфер на продукти, свързани с отбраната с № 017133/18.07.2019 г. за „Т. D. I.“ L. Ч., издадено на [фирма]. Съдът кредитира заключението на вещото лице като компетентно, пълно и неоспорено от страните, поради което и следва да

приеме за установено, че задържаните части напълно са съответствали на притежаваното от жалбоподателя индивидуално разрешение за трансфер.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение е незаконосъобразно, а жалбата е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, искането за присъждане на разноски, направено от жалбоподателя, следва да бъде уважено. Такива са доказани в размер на 50 лева за заплатена държавна такса по оспорването, 4200 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л. 450 по делото и 1244 лева за внесен депозит за възнаграждение на вещото лице. Съдът намира за основателно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, с оглед липсата на правна и фактическа сложност на спора, както и с оглед обстоятелството, че в случая не се касае за дело с определен материален интерес. Предвид това следва то да бъде редуцирано до размера от 1 500 лева, определен съгласно разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и при съобразяване на обстоятелството, че по делото са проведени две открити съдебни заседания и е изслушано заключение по съдебно-оценителна експертиза.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 30-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. П. П., Решение от 17.12.2019 г. на Междуведомствената комисия за Експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение при Министерство на икономиката, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Министерство на икономиката за Междуведомствената комисия за Експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. П. П., сумата в размер на 2 794 /две хиляди седемстотин деветдесет и четири/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: